

ΕΚΕΙΘΕΝ ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΙΜΑΤΗΡΩΝ ΕΠΙΔΡΟΜΩΝ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΡΑΚΗΝ

ΥΠΟ Π. Γ. ΠΡΩΗΝ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ

Εργαστήριο
1928
Πρωην
Ραϊδεστός

Ἡ περιγραφή αὕτη ἀνήκει εἰς τὸν κάλαμον τοῦ νῦν δημαρχοῦ Ραϊδεστοῦ Ἀριστοδήμου Μαργαριτώφ ἐνδέρμιου Ἑλληνοῦ πατριώτου.

Ἦτο θαυμάσιος καιρὸς τὴν ἡμέραν καὶ ἦν ἐφάσκειν ἐπ' αὐτοκινήτου ὁ Τσάρος τῶν Βουλγάρων ἀνευ προειδοποιήσεως τινος, συνδεδυόμενος ὑπὸ τοῦ ἰδιαιτέρου του γραμματέως τοῦ ἐξ ἀπορρήτων διασώμου Φαναριώτου Ντέμπροβιτς καὶ τοῦ στρατηγοῦ Σάββαφ. Κατ' εὐθείαν μετέβη εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ἔπει μόνος προσπυχήθη. Ὀλίγα λεπτά μετὰ τὴν ἀφίξιν του κατέφθανε πρὸ τῆς εἰσόδου ἐκκλησίας καὶ ἡ τὸν Δήμιον Ραϊδεστοῦ ἐκπροσωπεύσα τριμελὴς ἐπιτροπὴ, ἀκριβῶς καὶ ἦν στιγμήν ἡ Μεγαλειότης του ἐπέβηκε τοῦ αὐτοκινήτου ἐντὸς τοῦ ἐπέσει δύο πελώρια ξύλινα μανδύα πρὸ τοῦ σώματος ἀποπετηθέντα ἐναντιπαραπέτασε σημαντικὴν ἱστορικὴν ἀξίαν καὶ ὄψετο τοῦ καθολικοῦ ἱερέως, προσεοίδου καὶ τι τὸ παραδόξως ἀσύνηθεσις τὴν περίστασιν.

Μετὰ μεγάλῃ προσηνεσίας ἦκουσε τὰς ὀλίγας τυπικὰς λέξεις τῆς Δημοτικῆς ἐπιτροπῆς ἥτις τῷ πύχθη τὸ «ὡς εὐ παρέστη» σφιγξας δυνατὰ τὰ χέρια τῶν ἀποτελούντων αὐτήν, ἠγάχριστσε καὶ ἔγκαταλείψας τὸ αὐτοκίνητόν του, μετέβη περὶ μετὰ τοῦ πλήθους εἰς τὴν παρὰ τὴν παραλίαν κειμένην ἐκκλησίαν τῆς Πανηγίας Ρευματοκαρτείας ἔνθα εἰ τάφει τῶν Οὐγγρων ἐπαδῶν τοῦ Ρακεβίου. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς τε μετὰβασεὸς του καὶ ἐπιστροφῆς, ὁ Ἑλληνικὸς πῆθοςμὸς προσέβη εἰς θερμὰς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ ἀλέπων ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Βουλγάρου βασιλέως χριστιανὸν σιμαχόν.

Ἡ ἐντύπωσις ἦν τῷ παρῆγεν ἡ Ραϊδεστός φαίνεται ὅτι ὑπῆρξε μεγάλη καθέτικατερχόμενος πρὸς τὴν παραλίαν, ἐπὶ τέταρτον περίπου παρῆμινε θαυμάζων τὸ λαμπρὸν θέαμα τῆς θαλάσσης ἐπὶ τοπεθεσίας ὑπερθεν. αὐτῆς, συνάμα ἠκούσθη εἰπόν. «Ἡ πόλις σὰς εἶναι ἕνας ὄρκιος σμάραγδος ἐντὸς τῆς λάσσης. Χρειαζέσθε τὸν κατὰλλῆλον χρυσοχέον διὰ νὰ τὴν

τοπεθετήσῃ εἰς τὴν θιτρίναν πού τῆς πρέπει».

Μετὰ μεσημέριαν ἡ Μεγαλειότης του ἐδέχθη καὶ πάλιν τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐπισήμως ἐν τῷ Μεγάρῳ τοῦ Ἀρμενίου συμπολι-

ἀκούσει τὴν λέξιν «Ζήτω» καὶ οἱ μισροὶ μὲ τὰς ἐκδηλώσεις τῶν Ἑλλήνων ἐνταῦθα ἔχω πολλὰς ἀναμνήσεις. Πρέπει νὰ ζεῦρητε ὅτι πάντοτε ἐξετίμησα καὶ ἐκτιμῶτεν Ἑλληνικὸν λαὸν διότι εἶναι εὐφύ-

Ο ΔΗΜΙΟΝ ΡΑΙΔΕΣΤΟΝ (Ἰντζέ—Κιοῦ) τῆς ὑποδοκιμήσεως Μυρμιόφτου, μετὰ τὴν καταστροφὴν

του καὶ Ἀγγόποβιτς. Πρῶτος ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς προσεφώνησεν αὐτὸν βουλγαριστὶ ὁ μοναδικὸς βουλγαρίζων συμπολίτης μας Πέτρος Μπόθικωφ. Ὡς φαίνεται ἡ συγκίνησις ἦν ἠσθάνθη πρὸ τοῦ διαπεραστικοῦ βλέμματος τοῦ βασιλέως του τὸν ἔκαμε νὰ χάσῃ τὴν συνέχειαν τῆς προσφωνήσεως. Εὐτυχῶς ὁ βασιλεὺς ἦλθεν εἰς βοήθειάν του καὶ διακόπτων τῷ εἶπε: «Ξεύρω καλὰ παιδί μου τί θέλεις νὰ μὲ εἰπῆς, δὲν χρειάζεται νὰ τελειώσῃς, ἐγὼ πάντως σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὰ αἰσθημάτά σου.» Ἀμέσως μετὰ ταῦτα ὁ ἀρμένιος δημοτικὸς σύμβουλος ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ἵνα ἡ Ραϊδεστός παραμείνῃ ὑπὸ τὸ βουλγαρικὸν σιπητρον. Τῷ ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς σκεφθεὶς ὀλίγον ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν ἐξαρτάτο μόνον ἀπὸ ἐκείνου καὶ προσέθεσεν αὐτελεεῖ. «Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ δέσῃ τὴν Ραϊδεστόν εἰς τοὺς βουλγάρους». Τελουταίος ὁ τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα ἀντιπροσωπεύων Α. Μαργαριτώφ προσεφώνησε τὴν Μεγαλειότητά του Γαλλιστί. Ἀπήντησεν εὐχαριστῶν καὶ προσέθεσε. «Πρὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν ἔχω

ἦς καὶ ἱκανὸς, συνάμα δὲ ἀγαπῶ πολὺ τὴν ὠραίαν σὰς γλῶσσάν τὴν ὁποίαν καὶ ἐμελέτησα. Δὲν θὰ ἤθελα νὰ ξεγδάρω τὰ αὐτιά σας μὲ τὴν κακὴν προφορὰν ἦν φυσικὰ ἔχω ὀμιλῶν τὴν γλῶσσάν σας, πάντως ὅμως θέλω νὰ σὰς δώσω μίαν ἀπόδειξιν ὅτι περιστοιχίζομαι ἀπὸ ἀνθρώπους γνωρίζοντες τελείως τὴν Ἑλληνικὴν καὶ γιν' αὐτὸ θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Ντέμπροβιτς ἵνα σὰς δέσῃ δείγμα τῆς Ἑλληνικῆς του γλωσσομαθείας». Πράγματι ὁ κ. γραμματεὺς, ἀπόφοιτος τῆς ἐν Κων/πόλει Μεγαλῆς τοῦ Γένους Σχολῆς, ἤρχισε νὰ ὀμιλῇ Ἑλληνιστί.

Ὁ Τσάρος τῶν Βουλγάρων σὰς δὲν δλόκληρον τὴν ὠραν τῆς συνεντεύξεως ταύτης διέθεσε συνομιλῶν προσηνεστάτα μὲ τὸν ἀντιπροσωπεύοντα τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα κ. Μαργαριτώφ ἐνδικερθεὶς καὶ ἐρωτήσας πλείστα ἔσα ὡς περὶ ὑδρεύσεως τῆς πόλεως φωτισμοῦ, ἐγκληματικότητος, ἐκ παιδεύσεως, διανοητικότητος τῶν κατοίκων, στατιστικῶν ἐμπορικῶν περὶ πρεπκαγῆδας Συνιτῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

και κοσμιών κλπ.
Αδμηρὸν ἀνεχώρησε διὰ τὴν
μὴ ἐπανίδῃ πλέον τὸ γλυκὺ τῆς
Προποντίδος χρῶμα ἔπερ τὴσιν
ἐντύπων τῶ ἐνεποίησεν.

**Ο ΔΗΜΟΣ ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ ΚΑΤΑ
ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΝ
ΚΑΤΟΧΗΝ**

Ἐπῆρξεν ἡ χριστιανικώτερα
πραγματεποίησις τῆς ἀνεξιδροκου
ἀλληλεγγύης καὶ φιλαλληλίας. Οἱ
Βούλγαροι στρατιῶται τῶσιν τρέ-
μιον ἐνεποίησαν ἰδίως παρὰ τῶ
Τουρκικῷ (Αα), ὥστε ἦτο ἀδύνα-
τον εἰς μουσουλμάνων καὶ ἰδίῃ
μουσουλμανίδα νὰ μεταβῇ πρὸς ἐρ-
γοσίαν εἰς τοὺς ἀγρούς. Συνέ-
πεια τούτου ὑπῆρξεν ἡ μαστιζου-
σα τὸν ἐργατικὸν μουσουλμανικὸν
κόσμον πείνα, ἐὰν δὲ ἀπεσοβήθη-
σαν οἱ ἐξ ἀοιτίας θάνατοι, τὸ τοι-
εῦτον ἀποκλειστικῶς ἐφείλεται
εἰς τὴν Δημοτικὴν ἀρωγὴν.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπειδὴ
εἰ πόροι τοῦ Δήμου δὲν ἤρκειον
νὰ θεραπεύσωσι τὰς ἐξαιρετικὰς
τῶν Μουσουλμάνων ἀνάγκας, ἐκ-
τός τῆς τελείας ἐξαντλήσεως τοῦ
Δημοτικοῦ Ταμείου, τρεῖς ἐν δικ-
στήματι ἐγκλήμηνου προέβη εἰς κα-
ταθλιπτικὰς ἐράσεις μεταξύ τῶν
συμπολιτῶν, ἰδίᾳ Ἑλλήνων καὶ
Ἀρμενίων συλλέξας μηνιαία πε-
σὰ χιλιάδων λιρῶν χρυσοῦν καὶ
διαθέσας ἀποκλειστικῶς ταῦτα ὑ-
πὲρ τῆς συντηρήσεως τοῦ Τουρ-
κικοῦ πληθυσμοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐν
τῷ πολεμικῷ αὐτῶν προγράμματι
περιελαμβάνων καὶ τὴν κατεδά-
φισιν τῶν μὴ τελείως καινουργῶν
οἰκιῶν καὶ κατὰ τὸν τρόπον τού-
του ἐν Τουρσίᾳ κατεδάφισαν 810
οἰκοδομὰς, ἐν Ραιδεστῷ ὅμως ὁ
Δῆμος δι' ἀλλεπαλλήλων ἐγγρά-
φων καὶ τηλεγραφημάτων ἀτίνα
ἀπηύθυνεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν
καὶ τὸν Βασιλέα τῆς Σόφιας, κα-
τάρθως ν' ἀποτραπῇ ἡ ἐφαρμογὴ
τοῦ προγράμματος τούτου ἐν Ραι-
δεστῷ.

Ὁ Δῆμος Ραιδεστοῦ διευδυνό-
μενος ὑπὸ χριστιανῶν μόνον κα-
τὰ τὸ διάστημα τῆς Βουλγαρικῆς
κατοχῆς, κατάρθωσε νὰ παραλῶ-
βῃ ἐκ τῆς λείας κολέμου ἦν εἶχον
ὑπὸ τὴν κυριότητά των αἱ Στρατι-
ωτικαὶ ἀρχαὶ 80000 χιλιόγραμμα
διπυρίτου καὶ νὰ διαμοιράσῃ ταύ-
την εἰς τοὺς τουρκικοὺς πληθυ-
σμούς. Ἐμεσοκάθησεν ἀποτελε-
σματικῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιτροφῆς ὑ-
περτριᾶκονταπεντακροχίτων Μουσουλ-
μάνων ἀπελαβέντων περὶ εἰς 40
Ἐκκλησίας, καὶ ἐν γένει τοιαύ-
την πατρικὴν μέριμναν ἐπεδεί-
ξατο ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης Ραι-
δεστοῦ ὑπὲρ τῶν Μουσουλμάνων
ὥστε σὺδὲν ν' ἀδικιολογῇ τὰς αἰ-
μοχαρεῖς δικθῆσεις τῆς ἐπελθεού-
σης Τουρκικῆς κυριαρχίας.

— Ἐκθῆσεις δολοφονίας ὑπὸ τῶν

Βουλγάρων τὸν ἀρχιδιάκονον Δι-
μητρίου Γιαννεπούλου, ἐτῶν 42.
Αὐτόγραφος ἐπιστολὴ τοῦ ἀδελ-
φοῦ τοῦ θυμάτος

Ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Σάβ-
βα Γιαννεπούλου, ἀδελφοῦ τοῦ δε-
λοφονηθέντος, τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου
1913 παρουσιάσθησαν δύο Βούλγα-
ροι, ὁ δολοφόνος Μαρέζωφ Θεόδω-
ρος ὁ ὅποιος κατείχε θέσιν ὑπεδι-
ουδυντεῦ τῆς Τραπεζῆς «Βαλκάν»
ἐν Ρουσοουκίᾳ καὶ Βασιλείας, δε-
κτικὸς τοῦ Ἰππικοῦ Συνεμιλη-
σαντες ἀναμεταξύ των ὁ Μαρέζωφ
ἐλθὼν ἔκλον εἶδος «Μπρεβνικ»
ἀπὸ τὸν σύντροφόν του Βασιλεί-
εν, ἀμέσως διηύθυνεν ἐναντίον
τοῦ Διακόνου ἀνευ εὐδεμίας αἰτί-
ας δολοφόνησεν αὐτόν. Μετὰ
τὴν δολοφονίαν συνελήφθησαν ὁ
δολοφόνος καὶ ὁ σύντροφος αὐτοῦ,
ἀνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ
κ. Μιχαὴλ Μαντῶφ, δικηγόρου ἐκ
πληθυντός χρέη ἀνακριτοῦ, ὁ ὅ-
ποιος εἶπεν εἰς τὸν ἀδελφόν τοῦ
ἀρχιδιάκονου «αἱ τοιαύτης φύσεως
ὑποθέσεις δὲ ἐξετασθῶσι μετὰ τὸν
πέλαμον». Οἱ δολοφόνου ἀπεπι-
ράθησαν νὰ δολοφονήσωσι καὶ
τὸν ἀδελφόν του Σάββαν. Ὁ ἀρ-
χιδιάκονος ἀφῆκεν ἀπρεσβῆται
τὸν μητέρα καὶ ἀδελφὴν ἐν
Ἐν Ραιδεστῷ τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου
1913.

**ΟΙ ΔΕΛΟΦΟΝΟΙ ΤΟΥ
ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ ΔΙΜΗΤΡΙΟΥ
ΓΙΑΝΝΕΠΟΥΛΟΥ
ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΕΝ Τῇ
ΦΥΤῶ ΚΑΙ Τῇ ΠΕΡΙΟΧῇ
ΑΥΤΟΥ**

Οἱ βούλγαροι ἐν Μυριοφύτῳ
τέστρεψαν καὶ κατεδάφισαν τὰ
ἐνκολεϊφθεϊσας καὶ μὴ ἐρειπώ-
θεισας ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τοῦ προ-
ηγουμένου ἔτους (1912) μουσουλ-
μανικῆς οἰκίας, ἐγκαταλειφθεϊ-
σας ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων κα-
τεικῶν ἀπάντων πρὸ τῆς εἰσεβ-
λῆς τῶν Βουλγάρων, μεταναστευ-
σάντων ἔπως ἀποφύγωσι τὴν μ-
νίαν τοῦ κατακτητοῦ.

Τὴν ζυλείαν ἦν ἀφήρουν ἐκ
τῶν οἰκιῶν τούτων ἐχρησιμοποιο-
ύων ὡς καύσιμον ὕλην, ἢ μετεπό-
λευν αὐτήν. Ἐπίσης τὸ κατὰστη-
μα τοῦ διοικητοῦ ἠρειπώθη κα-
τεστράφησαν δὲ πάντα τὰ ἀρχαῖα.
Ἐπειράθησαν θέσαντες πῦρ νὰ
καύσωσι τὴν μουσουλμανικὴν σχολ-
ήν. Κατέσχον δύο ἀποθήκας πλη-
ρεις οἰκοδομησίου ζυλείας δύο
μουσουλμάνων ἐμπόρων, τοῦ Ἀχ-
μὲτ Ἀλῆ Δάνις καὶ Χαοῦν Χακῆ
σχετικῶς εὐθαιώσεις τῶν ὁσίων
καὶ ἐπισυνάπτεμεν. Τῆς ζυλείας
ταύτης, μέγα μέρος ἐπώλησαν, τὸ
δὲ ὑπόλοιπον ἐχρησιμοποίησαν διὰ
τῆς στρατιωτικῆς ἀνάγκης.

(Ἡ συνέχεια σφίρειν).

μὴν ὄραν γυναικῶν...
Γι' αὐτὴν ἔθεσε τὸ πᾶν. Ἔθεσε
γιὰ τὸ φιλεὶ τῆς πλοῦτον, φιλοδοξί-
ας, ἕνα ὄφρον.
Ὅταν ὁ Κάρλος εἶχον εἰ-
τῆρ δτι μπόρουν νὰ γυροῖν εἰς
Ρουμανίαν, ἐκ ἐγκαταλείπει τ
Λουμπίσκου, ἀπῆρτησε, λίγητα
δὲν θέλει νὰ χάσῃ τὸ φιλεὶ τῆς.
ἐργασίαι πᾶσα παρὰ μόνου μαζί
Καὶ εἰς μίαν συνέντευξίν του
λεωστ' Εἶμαι εὐχαριστημένως
ὅταν δὲν στεροῦμαι τῆς αἰ-
τῆς...

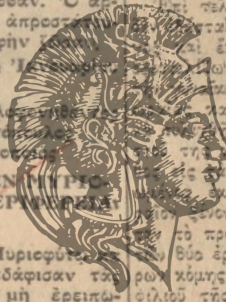
Καὶ τὸ φιλεὶ γενεῶν τραγ-
δὲν ἀνατρέγουμαι εἰς τὰς πο-
ιστορίας. Ἡ ἱστορία κάθε ε
εἶνε γεμάτη ἀπὸ δαιμονια τ
νάμους ποὺ εἶχει τὸ φιλεὶ.
Ἡ κόμισσα Μαρία Ἰαρν
μία Ρωσὶς ἀριστοκράτις εἰν
πρεμένη μὲ ἕναν ἄνδρα πολὺ
λικωμένον ἀπὸ αὐτῆν. Μετὰ
ὁ ἄνδρας τῆς ἔθεσε ἕνα λ
χορὸν. Πρὸς μεγάλην λύπην τ
ἀπαλειπίαν ἀνεληφθῆ ἐκαὶ δ
ναῖκα του τὸν ἀπατούσε τ
πλέον. Ἐχώρησε δὲ διαρκῶς
ὄραϊον νέον, ξένον, ὁ ὅποιος
ἐφατῆς τῆς.

Ἐπὶ τέλος ὁ κύριος Ταρ-
νὸρσκη καὶ ἐσταμάτησε
καὶ ἔκαμα τρομοσὸν σκ
ἄν κατ' αὐτὸν τὸν
καὶ τοῦ. Ἡ ἀπάντη-
καὶ ἀπίστου κολήσ
εἰς τὴν λ
τῆς καὶ νὰ ἀποβ
εἰς τὴν γαῖαν. Ὁ κύριος
ἀναλίσσον ἀμέσως
εἰς μοναχίσιον.
τὸ πρῶν συνητηθήσαν,
δύο ἐρωτικῶν ἀντιπῶ
ρῶν κύριος ἐρόνευσεν τὴν ἀρ-
φιλοῦ τῆς ὄραϊας γυναικ
Τοῦ εἶχε τροπήσει μὲ ὄραϊ
θος...

Ἡ κόμισσα Ταρνὸρσκη
τότε διαζώγιον. Καὶ ἐπῆγε
διάστημα Ρωσῶν δικηγόρον
δικηγόρος ἔπεσε γλήγορα θ
φιλοῦ τῆς. Ἐχωρίσθη ἀπὸ
ναῖκά του καὶ ἔγενεν ἔρρωτον
ραϊας καμῆσσης, ἡ ὅποια
ἐθαροβῆκε τὸν ἀσπρε πῶ
κῶς καὶ ἐρογε μὲ ἕνα ἄ
δρα, πλουσιώτατον. Ὅταν ἔ
φαγε ὀλόκληρον τὴν τροπ
περιουσίαν, ἐπέστρεψεν εἰς τ
γόρον καὶ τὸν ἔπεισε νὰ δ
ση τὸν ἀντίκαλόν του.

Ὁ δικηγόρος ἤρτηθη. Τὸ
μυστὰ ἐστράσαν πρὸς ἀνακί
ου θαυμαστοῦ. Τὸν εὐρε.
αὐτὸς σπρόμενος ἀπὸ τὸν
τῶν φίλων τῆς τοῦ εἶπε δ
σιος ἐκαίνος ἐοσπῆς τῆς τ
θη ἀπῆλκε καὶ ἐκείνος ἐπε
τὰ λόγια τῆς, ἐπῆρε ἕνα π
πῆγε εἰς τὸ σπίτι του καὶ
τοῦ.

Ἀλλὰ καὶ αὐτοκρατορὶς συν-1

ΔΕΛΟΦΟΝΙΑ ΔΟΧΗΝΩΝ